

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 274/2024-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/114/2019 z 26. augusta 2021 (teraz Mestský súd Bratislava I), rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/20/2022 z 19. apríla 2023 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/73/2018 z 20. februára 2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 3. januára 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. a) a b) a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom okresného súdu (teraz Mestský súd Bratislava I) uvedeným v záhlaví tohto uznesenia, rozhodnutím krajského súdu uvedeným v záhlaví tohto uznesenia a uznesením najvyššieho súdu uvedeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ žiada zrušiť rozhodnutia „všeobecných súdov“ v jeho trestnej veci a vec vrátiť krajskému súdu, prípadne Mestskému súdu Bratislava I s povinnosťou vo veci opätovne konať.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh vyplýva, že sťažovateľ je toho času vo výkone trestu odňatia slobody na základe napadnutého rozsudku okresného súdu. Sťažovateľ žiada jeho preskúmanie v spojitosti s napadnutým „rozhodnutím“ bližšie neurčeného „krajského súdu“, pričom ide o Krajský súd v Bratislave (ako dodatočne zistil ústavný súd), ako aj preskúmania rozhodnutia dovolacieho súdu.

3. Ústavný súd vlastnou činnosťou zistil, že napadnuté uznesenie najvyššieho súdu sa týka rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/115/2016 z 15. decembra 2016, a nie napadnutého

rozhodnutia krajského súdu, čiže úplne inej veci nesúvisiacej s napadnutým rozsudkom okresného súdu a napadnutým uznesením krajského súdu. Netýka sa ani len osoby sťažovateľa. Ústavný súd zároveň zistil, že vo veci sťažovateľa, ktorá je predmetom ústavnej sťažnosti, nebolo podané dovolanie.

4. Ústavný súd 23. januára 2024 vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu, v ktorom ho vyzval na dodatočné doplnenie napadnutých rozhodnutí, označenie bydliska a doplnenie dôkazov v lehote 21 dní od doručenia.

5. Sťažovateľ listom z 9. februára 2024 požiadal ústavný súd o predĺženie lehoty na doplnenie podania, uviedol svoju adresu a žiadal o ustanovenie advokáta. Ústavný súd sťažovateľovi listom z 22. februára 2024 predĺžil lehotu na doplnenie podania o ďalších 21 dní.

6. Dňa 15. februára 2024 bolo ústavnému súdu doručené potvrdenie sťažovateľa o osobných a majetkových pomeroch zo 7. februára 2024.

7. Listom zo 17. marca 2024 sťažovateľ opätovne žiadal o predĺženie lehoty na doplnenie podania, chcel vedieť, o aké nedostatky ide, a ustanoviť advokáta.

8. Listom z 24. apríla 2024 žiadal sťažovateľ opätovne o predĺženie lehoty na doplnenie podania z dôvodu, že stále nevie, o aké nedostatky ide.

9. Ústavný súd vlastnou činnosťou zistil, že proti napadnutému rozsudku okresného súdu bolo podané odvolanie a krajský súd rozhodol napadnutým uznesením, v dôsledku čoho prvostupňový rozsudok nadobudol právoplatnosť 19. apríla 2023. Ako je už uvedené, dovolanie vo veci podané nebolo.

II.

10. V rámci ústavnej sťažnosti sťažovateľ žiada preskúmať celé konanie pred všeobecnými súdmi (prvostupňové, odvolacie, dovolacie). Poukazuje na pochybenie krajského súdu, ktorý konal o odvolaní v jeho neprítomnosti. Vyjadril nespokojnosť s tým, že okresný a krajský súd ho uznali vinným na základe výpovedí svedkov, ktoré mali dokazovať jeho nevinu. Jeho odsúdenie malo byť založené na výpovedi „kajúcnika“, ktoré svoje výpovede menil a bol inštruovaný NAKA výmenou za beztrestnosť. Okresný a krajský súd sa nevysporiadali s dôkaznou situáciou. Neprítomnosťou na odvolacom konaní malo byť porušené jeho právo na obhajobu. Mala mu byť odopretá možnosť preštudovať si spis a napadnutý rozsudok okresného súdu mal byť založený na dôkazoch vykonaných nezákonným spôsobom. Tvrdí, že skutku sa nedopustil. Okresný a krajský súd sa v rámci odôvodnenia nevysporiadali s obhajobou, čo malo viesť k porušeniu zásady „*nie dvakrát to isté*“ a „*zásady zákazu zmeny k horšiemu*“.

III.

11. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva podľa čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 1, čl. 50 ods. 3 a 4 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. a) a b) a čl. 13 dohovoru.

12. Ústavný súd zdôrazňuje, že nedostatok zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti, keďže zákon o ústavnom súde v § 56 ods. 3 upravuje možnosť vyzvať na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti,

neukladá však ústavnému súdu povinnosť tak učiniť. Napriek tomu ústavný súd sťažovateľa na odstránenie nedostatkov v ústavnej sťažnosti opakovane, no bezúspešne vyzýval.

13. Sťažovateľ požiadal o ustanovenie advokáta a dodatočne predložil formulár o majetkových pomeroch. Ústavný súd však po preštudovaní ústavnej sťažnosti dospel k záveru, že ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Z ústavnej sťažnosti nie je vôbec zrejmé, akým konkrétnym spôsobom mali byť porušené označené práva sťažovateľa, obsahovo je podanie postavené na jeho subjektívnom názore a celkovo pôsobí zmätočne. Z toho dôvodu považoval ústavný súd ustanovenie advokáta sťažovateľovi za neúčelné a od jeho ustanovenia upustil.

14. Vzhľadom na to, že sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepripojil prílohy, ktoré sú obligatónymi náležitosťami podania ústavnej sťažnosti, a s prihliadnutím na skutočnosť, že sťažovateľovi bolo už v prvej výzve ústavného súdu zrozumiteľne vysvetlené, ktoré náležitosti absentujú a pre aký účel ich doplnenia mu bola opakovane predlžovaná lehota na ich doplnenie, ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol pre nespĺnenie zákonom ustanovených náležitostí podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (rovnako III. ÚS 699/2022). Ústavný súd zohľadnil skutočnosť, že sťažovateľ sa nemusí vyznať v odbore práva, no predloženie rozhodnutia, ktoré napadol na ústavnom súde, považoval ústavný súd za elementárnu záležitosť, ktorá si nevyžaduje právnické vzdelanie. Oboznámenie sa s napadnutým rozhodnutím bolo pre ústavný súd smerodajné.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2024

Peter Molnár
predseda senátu